

'Wij hopen op Apimondia'

Ab Kuypers

Voor ik echt aan de beloofde musea toekom toch eerst nog een keertje het woord aan een verzamelend imkerechtpaar. Behalve op een zoveelste bijenverzameling wordt ik ook nog getrakteerd op ware huisvljijt en beleef ik als 'reizende reporter' voor dit blad (eindelijk) een primeur. Een gesprek met John en Marijke Driebergen, aan boord van hun woonark 'Mon Desire'.

De primeur

Net buiten het bloemendorp Rijnsburg, onder de rook van Oegstgeest, wonen John en Marijke Driebergen. Wie de weg zoekt volgt het bordje 'Honing te koop'. Kan niet missen. In de tuin, voor de woonark, een prachtige tuinkast. Een door John zelfgemaakt werkstuk, waarin iets van oude meubels valt te herkennen. 'Die heb ik in elkaar gezet uit verschillende onderdelen van een antieke kast. Dat spul stond al een tijdje in de schuur, tot Marijke zei dat ik daar eigenlijk iets mee moest doen. Volgend jaar komt er een volk in.' Dat wordt mij verteld, eenmaal in de behaaglijke warmte van de huiskamer, gezeten aan de hoge tafel, een verse bak koffie voor me en een spontaan aangeboden droge sok aan de rechter voet. Een reeks van toevalligheden bracht mij gedeeltelijk 'tussen wal en schip'. Een stijve knie (de andere dag) en een drijfnatte voet vormen de meevallende schade. 'Goh, gaat het. Je bent niet de eerste die zo'n verkeerde stap maakt. Maar het is nog nooit op die plaats gebeurd.' Een primeur dus en een leuke binnenkomer. Een handdoek, een droge sok van John en de natte schoen voor de kachel, ons gesprek kon beginnen.

Sporen

Waar ongeveer twaalf jaar verzamelen toe kan leiden blijkt al meteen bij binnenkomst. Overal om me heen bijenspullen. Vitrinekasten met honing- en theepotten, speldjes en medailles, dit alles in verschillende soorten en maten. De vensterbank, de bijzettafels, de wanden (vergeten op het plafond te letten), overal 'bijenspul'. Tot zelfs mijn koffiekopje en het suikerpotje hebben een bijenmotief. 'Ach, we wonen in ons eigen museumpje. We hebben inmiddels zoveel bij elkaar gescharreld, dat kunnen we niet eens allemaal kwijt. In het ruim en bij mijn vader op zolder staan nog dozen vol.'

Het imkeren zelf is uitgegroeid tot een 'officieel bij de Kamer van Koophandel ingeschreven' bedrijf, 'Imkerij De drie bijen.' Marijke: 'Ik was altijd al met insecten in de weer geweest. Door een imker uit Oegstgeest ben ik tijdens een markt enthousiast voor bijen gemaakt. Samen met een vriendin hebben we ons toen aangemeld voor een cursus die door de vereniging in Leiden jaarlijks georganiseerd wordt. Op het laatste moment haakte die vriendin af. Ik heb toen John zover gekregen dat hij met mij meeding. Eigenlijk was het helemaal mijn bedoeling niet om met imkeren te gaan beginnen. Ik wilde vooral iets meer van bijen en imkeren leren. Maar dat is dus anders gelopen. Sindsdien imkeren we samen, vrij intensief. Wat later zijn we, ook weer samen, met deze verzameling begonnen. Trouwens, net als Wil van Holland (zie **Bijen** 5/5, 140) ben ook ik het verzamelen begonnen met poezen als onderwerp'

John en Marijke vragen zich af waar dit bord vandaan komt.
Foto: Ab Kuypers.

Stad en land

Dit najaar zijn er bijna 70 volken ingewinterd. Er worden het hele jaar door diverse markten en braderieën bezocht. Hier worden onder andere demonstraties korfvlechten en honingslingeren gegeven. En natuurlijk allerlei producten uit de imkerij verkocht. Al met al reizen John en Marijke stad en land af. Hetzij voor hun bedrijf, hetzij met de bijen naar drachten, hetzij op zoek naar verzamelobjecten. 'We gaan naar verzamelaarsbeurzen, struinen markten

af. Ook via contacten die je door het verzamelen automatisch krijgt komen we aan ons materiaal. Dat op zich al is een hele sport, maar soms gaat het eigenlijk wel te ver.'

'Je vraagt je wel steeds af of een bepaalde zaak de gevraagde prijs wel waard is. Het is meestal 'wat de gek ervoor geeft'. Als je op een veiling zit moet je je ook wel goed beseffen tot hoever je wilt gaan om iets te kunnen aanschaffen.' 'We verzamelen echt alles wat los en vast zit. Als het maar met bijen te maken heeft. Onze boeken, potten, korven en kisten zijn wel de hoofdmoot. Maar we hebben ook plakboeken vol met krantenknipsels, etiketten, postzegels en munten. De laatste tijd legt Marijke zich vooral toe op Winnie the poeh'.

48 **Tentoongesteld**

Zoals bijna elke verzamelaar zouden ook John en Marijke wel iets meer met hun spullen willen doen dan alleen thuis uitstellen en opslaan. John: 'We zouden best een eigen educatief centrum willen inrichten. Maar dat is niet eenvoudig. Tot nu toe beperken we ons tot regelmatig meewerken aan allerlei tentoonstellingen in bibliotheken en dergelijke. Meestal gebeurt dat in samenwerking met onze vereniging Leiden e.o., waarvan ik overigens bestuurslid ben. Ieder jaar werken we mee aan de actie 'kom in de kas'. Er zijn hier nogal wat kassen. We richten dan bij een van de grote bedrijven een stand in. Vorig jaar in samenwerking met een bloemschikcursus. De cursisten hadden toen prachtige bloemstukken gemaakt, beginnend vanuit strokorven.'

Dit jaar hopen John en Marijke erop tijdens de aanstaande Apimondia in Antwerpen met een deel hun verzameling in de expositieruimte te kunnen meedoen. Misschien nemen zij ook hun pas-verworven klappers daar mee naar toe. Een prachtig eiken werkstuk, gedateerd 1858. Ruimschoots antiek dus.

Verhalen

'Ja, maar er valt ook veel over te vertellen,' vervolgt John, als reactie op de door mij aangehaalde 'razende verteltrant' van collega verzamelaars. 'Het aardige van verzamelen is het verhaal te achterhalen wat bij een bepaald object hoort. Dat maakt het levend.'

Onderhand toont hij mij met trots een honderd jaar oud houten moerhuisje. Ook zitten er vaak eigen verhalen vast aan de verzamelde voorwerpen. Zoals die serie aardewerk potten. Gekregen van een imker in Engeland. Als je achteraf kan vertellen dat je op de terugreis je auto 'total loss' rijdt, waarbij de potten gespaard zijn gebleven, dan krijgen zulke stukken een

Een uit antieke meubelstukken vervaardigde tuinkast. Foto: John Driebergen.

eigen geschiedenis. Eén verhaal is tot nu toe nog steeds niet opgelost. 'In het voorjaar van 1995 kocht ik in de Jaarbeurs dit mooie ijzeren uithangbord, voorzichtig hoor het is zwaar. Het moet haast wel echt gebruikt zijn, maar we weten niet waar en door wie. Aan het taalgebruik te lezen is het al behoorlijk oud. Misschien zijn er lezers van BIJEN die ons verder kunnen helpen.' (zie foto) Wie informatie heeft over het uithangbord kan reageren naar:

John en Marijke Driebergen, Oegstgeesterweg, a.b. 'Mon Desire', 2231 BG Rijnsburg, 071-4028884.